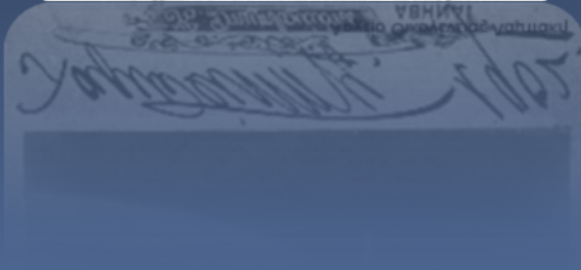
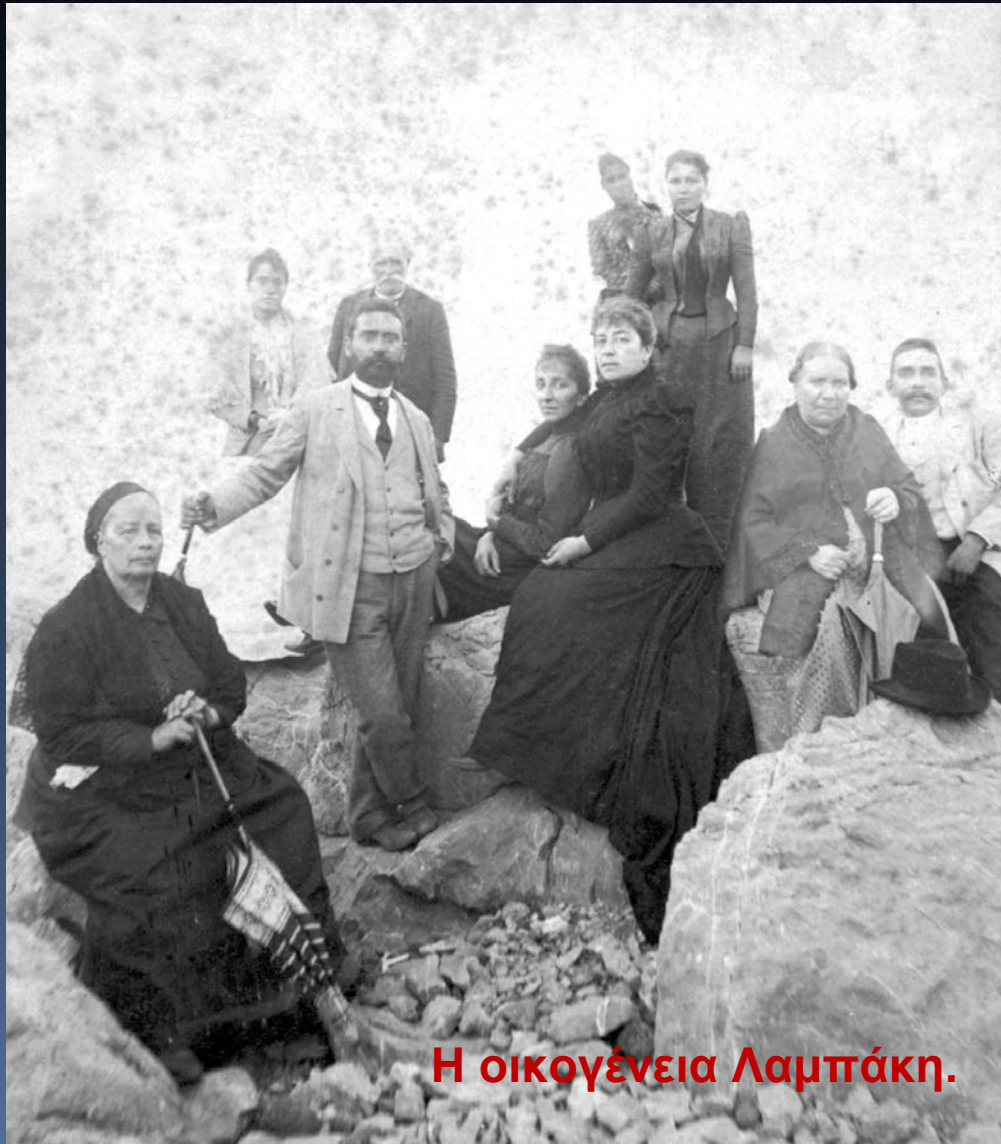

Ο ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΑΚΗΣ ΚΑΙ Η ΤΗΝΟΣ

Η οικογένεια Λαμπράκη.

**Αριστερά ο φωτογράφος Ιωάννης Λαμπάκης
και δεξιά η σύζυγος του Γεωργίου Ευθαλία.**

ΠΑΛΑΙΑΙ ΦΙΛΟΥ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

(Ότε κατά τόν παρελθ. Μάρτιον εβρίσταντο ένταύθα δ δε απρεπής συμπολίτης κα' σεβαστός ήμών φίλος κ. Γεώργ. Λαμπάκης, καθηγητής της Χριστιανικής Αρχαιολογίας έν τῷ Έθνικῷ Πανεπιστημίῳ καί ιδιαίτερος Γραμματεὺς τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης, ἀφῆσας τήν έν τῇ πόλει συροσὴν καί πανήγυριν, μετέβη εἰς τὸ ἀγαπητόν του χωρίον Μουντάδος, ἔπου ἐπὶ τῶν ἐκεῖ ἐρειπίων καθήμενος ἔγραψε τὰ κατωτέρω, ἄτινα εὐχαρίστως δημοσιεύομεν εἰς τὰς στήλας τῆς «Προόδου» :)

Η ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΟΥ

Όλος δ Έλληνισμός εὕρσκεται σχεδόν κάτω εἰς τήν χώραν καί μόνος ἐγώ εὕρσκω εὐχαρίστησιν, μόνος νά ἀνέλθω τήν ἀνάτη ὁδὸν καί νά φθάσω εἰς τὸ ἀγαπητόν μου χωρίον Μουντάδος.

Υψιστε Θεέ! Ποίους παλμοὺς διεγείρει έν τῇ καρδίᾳ μου τὸ λατρευτόν μου μικρόν χωρίον τῶν παιδικῶν μου χρόνων, ὁ ὠραῖος δι' ἐμέ, ἀπεχθιστάτος δ' ἴσως δι' ἄλλους, Μουντάδος.

Ἐδῶ ἔκαμα τὰ πρῶτα μου κηρύγματα, ἔδῶ τὰς πρώτας μου μελέτας, ἔδῶ τὰ πρῶτα μου βήματα τῆς ἐπιστήμης, ἔδῶ τὰ πρῶτα μου τῆς ψυχῆς καί τῆς καρδίας μου αἰσθήματα.

Δέν ἐγεννήθην έν Τήνῳ, ἐγεννήθην έν Ἀθήναις, ὁ εἶ-ος μου Τήνιος, αἱ παραδόσεις Τήνιαι, ἡ ἀνα-

λιν ἔρχομαι μετά πάροδον πολλοῦ χρόνου ὁπως προσκυνήσω τὰ ἱερά ἰδέφη τοῦ ἀγαπητοῦ μου Μουντάδος.

ΟΙΑ ΔΙΑΦΟΡΑ!

Ω! Τὸ πρῶτον ὡς παῖς, ἔτα ὡς νεανίας, μετὰ πόσης ζέσεως ψυχῆς δέν ἐψάλλον τὰς Παρακλήσεις τοῦ Πέρα-χωρίου, καί δέν ἐψάλλον εἰς τον Ἅγιον Ἰωάννην, τήν ἐνοριακὴν μας Ἐκκλησίαν. Καί τώρα Αὐλικός! Ἰδιαίτερος Γραμματεὺς τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης! Ποία διαφορά! Πόσοι χρόνοι! Πόσα έν τῷ μεταξύ συνέβησαν!

Οἱ τότε γέροντες, σήμερον εἶναι νεκροί, εἰ τότε ἄνδρες εἶναι γέροντες, οἱ συνηλικιωταί μου ὅλοι ἐρρυτιδωμένοι! Ἐγώ δέ βερρηκος πρώτης τάξεως! Τήν ερασίην έν πολλοῖς ἔχω βοηθόν, οὐχί δέ καί τήν τότε λεπτεπίλεπτον ἀκοήν μου.

Ο ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ.

ΕΝ ΑΠΟ ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΜΟΥ ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ.

Εἰσέρχομαι εἰς τὸν Ἅγιον Ἰωάννην, φιλῶ τὸ Δεσποτικόν, ἔπου τὸ πρῶτον σχεδόν ἀνηλθόν εἰς τὸ χωρίον καί ὠμίλησα, ζητήσας νά συμβιβάσω τὸν ἀγαθὸν ἱερέα, εἰς δεινὴν ἐλθόντα ρῆξιν μέ τον πατριαρχικὸν ὄκλον τοῦ ἀγαπητοῦ μαι Γέρω·Χατζῆ.

Δέν θα λησμονήσω ποτέ, ὠμίλησα προοιμιασθεῖς «Καί νά ἐλπη τις τήν ἀλήθειαν φοβείται, ἀλλὰ καί νά μή τήν ἐλπη, ἡ συνείδησίς του τὸν τυπτει».

τροφῆ Τηνια, ἡ ψυχὴ Τηνια, τα πάντα Τηνια.
Δὲν ἐπιθυμῶ νὰ λέγωμαι Ἀθηναῖος, ἐπιθυμῶ νὰ
λέγωμαι Τηνιος.

Ἡ ΚΑΜΠΑΝΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΟΥ

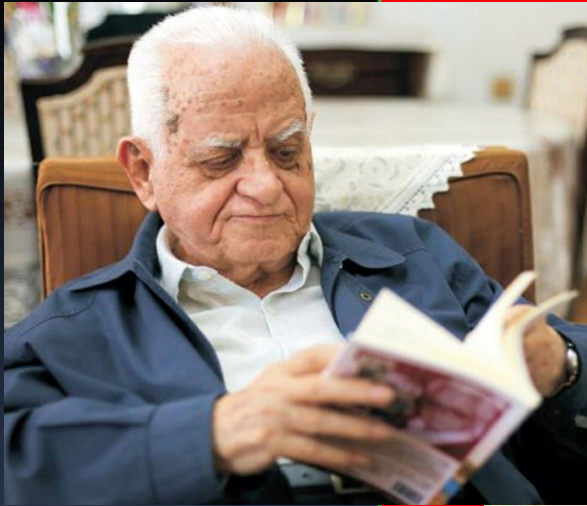
Δὲν θὰ λησμονήσω ποτέ δετε τὸ πρῶτον, μετὰ
πάροδον μακρῶν ἐτῶν, ἡ μήτηρ μου ἔφερεν ἡμᾶς
τὰ παιδιὰ της εἰς τὸ χωρίον καὶ πλησίον αὐτοῦ,
μετὰ τὴν Σταυρωτὴν, ἤκουσε τὴν καμπάναν τοῦ
Ἁγίου Ἰωάννου, τῆς ἐνορίας τοῦ χωρίου εἰς ὃ ἐ-
γεννήθη καὶ εἰς ὃ ἀνετράφη· ἀφνης ἀνελύθη εἰς
δάκρυα συγκινήσεως καὶ εὐλαβείας. • Αὕτη εἶναι
ἡ καμπάνα τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου, μᾶς εἶπεν, εἰς
τὸν Ναὸν τοῦ ὁποίου ἐβαπτίσθην ἐγὼ καὶ ὀλοί σας
εἰ θεοὶ καὶ αἰθεταὶ· εἶναι ἡ Ἐκκλησιὰ παιδιὰ μου
διὰ τὴν ὁποίαν τόσας φορὰς σᾶς διηγῆθηκα δετε
ἐκεῖ μέσα τὸ πρῶτον ἐπροσευχῆθην καὶ ἐντὸς τῆς
ἐποίας ὀλοί μας ἐμεγαλῶσαμεν. •

ὦ Μητηρ ἐμή ! ὦ Μητηρ ἅγια !

Ὡς τὴν πρώτην περὶ Δαφνίου συγγραφὴν μου ἀφιέρωσα πρὸς **ΣΕ**, τὴν τὰ πάντα ἐμοὶ καὶ τοῖς ἐμοῖς ἀδελφοῖς δοῦσαν, οὕτω καὶ τὴν δευτέραν ταύτην, τὴν πιθανῶς τελειότεραν τῆς πρώτης, πρὸς **ΣΕ** καὶ πάλιν ἀνατίθημι, τὴν βεβαίως ἐν τῷ τελειότερῳ ἤδη κόσμῳ τῶν Οὐρανῶν ὑπάρχουσαν ! **ΣΥ** νήπια, **ΣΥ** παῖδας, ὠδήγεις ἡμᾶς ἐν τῇ Μονῇ ταύτῃ, **ΣΥ** ἐνέπνευσας ἡμῖν τὴν πρὸς τὴν Ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν ἀγάπην καὶ ἀφοσίωσιν, τὸν πρὸς τὰ Γράμματα καὶ τὰς Τέχνας ἔρωτα· **ΣΥ**, δέχου καὶ νῦν τοὺς ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Ἐπιστήμης μικροῦς ἡμῶν ἀγῶνας τούτους, **ΣΥ** δέου ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ **ΣΥ** ἐξ ὕψους ἐνίσχυε ἡμᾶς διὰ παντὸς τοῦ βίου, μέχρις οὗ πρὸς **ΣΕ**, τὸ παμφίλτατον, τὸ προσφιλέστατον καὶ ἀγιώτατον ἡμῖν **ΟΝ** ἔλθωμεν, ὅπως, ὡς ἐν τῇ Γῆ, οὕτω καὶ ἐν τῷ Οὐρανῷ, ἡνωμένως καὶ πάλιν καὶ ἀχωρίστως, ὑπὸ **ΣΕ**, ἐς αἰὲν ζῶμεν ἐν τῷ Θεῷ.

*Ἐγγραφον ἐν αὐτῷ τῷ ἱερῷ Ναῷ τῆς Μονῆς
Δαφνίου τῆς Γ'. τῆς Λαμπροφόρου Ἀναστάσεως
τοῦ Κυρίου, 20 Ἀπριλίου 1899.*

Ὁ Υἱὸς **ΣΟΥ**
ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΜΙΧΑΛΗΣ ΛΙΑΡΟΥΤΣΟΣ

Τήνος, καρδιά μου

Διηγήματα

Ὡσαύτως δὲ τὰς ἐμὰς ἐκφράζω ἐγκαρδίους εὐχαριστίας τῷ ἐκ
Μητρὸς σεβαστῷ μοι θείῳ κ. Ἰωάννῃ Πλατῆ, ἐξόχῳ καὶ τῆς χρι-
στιανικῆς τέχνης καλλιτέχνῃ, ἐπὶ τοῖς πολλοῖς κόποις καὶ εὐγενε-
στάταις φροντίσιν αὐτοῦ, περὶ τῆς ὡς οἶόν τε καλῆς τοῦ ἔργου ἡμῶν
τούτου ἐκδόσεως.

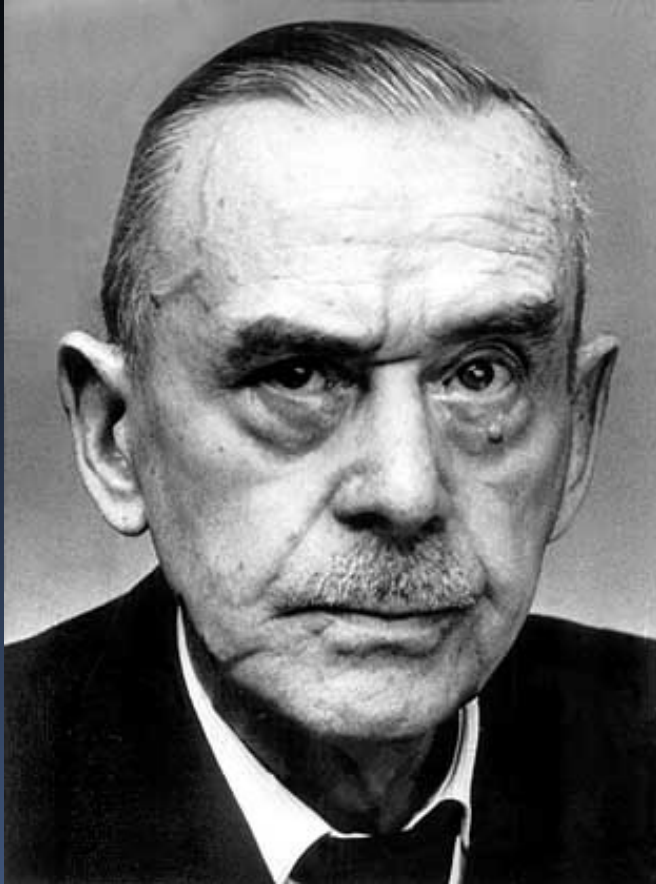
Ἐγγραφον ἐν Ἀθήναις τῇ ἀγίᾳ τῶν Θεοφανείων ἡμέρᾳ
ς' Ἰανουαρίου αωπθ'.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΑΚΗΣ

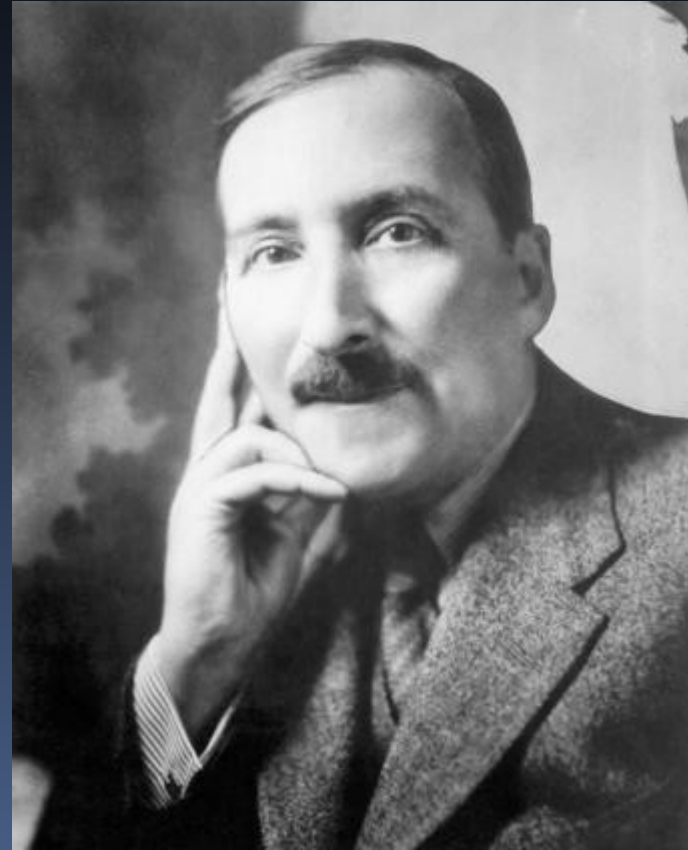

**Ο Εμμανουήλ
Λαμπάκης
και το
«Τάμα» του.**

Thomas Mann
(1875 – 1955)

Stefan Zweig
(1881 – 1942)

ΤΗΝΟΣ. *Καρνές.— Μουντάδος.*

TINOS. *Garlès — Mudadhos.*

Φιλῶ τὰ τείχη τοῦ χωρίου μου, τὴν κόγχην
τοῦ ἱεροῦ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου, τὰς πέτρας μου τὰς
γνωστὰς, ἀνοίγω καλὰ τὰ μάτια μου διὰ νὰ χω-
θῆ ὄλο μέσα εἰς τὴν ψυχὴν μου, καὶ τὸ πάρω, ἂν
ἦτο δυνατόν, ὄλο μαζὺ μου, καὶ το περιφέρω μετ'
ἐμοῦ, ὅπου ἤθελον ὑπάγει.

Φεύγω καὶ φεύγω περίλυπος, ὡς νὰ ἦτο ἡ τε-
λευταία φορὰ ὅπου θὰ τὸ ἔβλεπα, τὸ ἐχαιρέτων,
ἐν εἶδει τελευταίου ἀποχαιρετισμοῦ.....

Δύσκολον καθόλου! Τὸ μόνον ἀσφαλές καὶ
βέβαιον ὁ θάνατος!

Δὲν θὰ λησμονήσω ποτὲ δετὸ πρῶτον, μετὰ
πάροδον μακρῶν ἐτῶν, ἡ μήτηρ μου ἔφερεν ἡμᾶς
τὰ παιδιὰ τῆς εἰς τὸ χωρίον καὶ πλησίον αὐτοῦ,
μετὰ τὴν Σταυρωτὴν, ἤκουσε τὴν καμπάναν τοῦ
Ἁγίου Ἰωάννου, τῆς ἐνορίας τοῦ χωρίου, εἰς ὃ ἐ-
γεννήθη καὶ εἰς ὃ ἀνετράφη· ἀφνης ἀνελύθη εἰς
δάκρυα συγκινήσεως καὶ εὐλαβείας. • Αὕτη εἶναι
ἡ καμπάνα τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου, μάς εἶπεν, εἰς
τὸν Ναὸν τοῦ ὁποίου ἐβαπτίσθην ἐγὼ καὶ ὄλοι σας
εἰ θεοὶ καὶ αἰθεταὶ· εἶναι ἡ Ἐκκλησιὰ παιδιὰ μου
διὰ τὴν ὁποίαν τόσας φορὰς σὰς διηγῆθηκα δετὸ
ἐκεῖ μέσα τὸ πρῶτον ἐπροσευχῆθην καὶ ἐντὸς τῆς
ἐποίας ὄλοι μάς ἐμεγαλώσαμεν. •

— Ὡς προανηγγείλαμεν, ὁ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου φοιτητῆς συμπολίτης ἡμῶν κ. Γ. Λαμπάκης τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ ἐποιήσατο ἑναρξιν τοῦ κηρύγματος τοῦ θείου λόγου ἐν τῷ ἐνταῦθα Ἱ. Ναῶ τῆς Μητροπόλεως τῶν Ταξιαρχῶν ἡ ὁμιλία του, διαρκέσασα ἐπέκεινα τῆς ἡμισείας ὥρας, περιστροφή εἰς τὴν ἀνάγκην τοῦ κηρύγματος τοῦ θείου λόγου καὶ τῆς ἐκ τούτου ὠφελείας. Τὴν ἐπὶ τοῦ θέματος ὁμιλίαν αὐτοῦ θέλει ἐξακολουθήσει αὔριον κατὰ τὴν θείαν λειτουργίαν εἰς τὸν ἐνταῦθα Ἱερὸν Ναὸν τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, εἰς ὃν προτρέπομεν τοὺς συμπολίτας ἡμῶν νὰ παρευρεθῶσιν ὡς καὶ τὴν προλαβοῦσαν Κυριακὴν, ὅπως

— Τῇ παρελθούτῃ Πέμπτῃ ἢ κ. Διευθύντρια τῆς ἐν
χωρίῳ Λουτρᾶ σχολῆς τῶν Οὐρσουλινῶν μετὰ τῆς κ. Ὑ-
ποδιευθυντρίας καὶ μιᾶς ἄλλης διδασκαλίσης, ἐπετε-
φθισαν τὴν ἐν Κεχροβουνίῳ Μονὴν τῆς Κοιμήσεως τῆς
Θεοτόκου. ἐν ἣ παρέμειναν ἐπ' ἄρκετὴν ὥραν τυχοῦσαι
τῶν εὐγενῶν περιποιήσεων τῆς τε Σ. ἡγουμένης κ. Μα-
καρίας καὶ λοιπῶν νοναχῶν. Ἐπισκεφθεῖσαι δὲ τὸν Ἱερ.
Ναὸν τῆς Μονῆς καὶ θαυμάσασαι τὸ σπουδαῖον καὶ ἀρχαῖ-
ον εἰκονοστάσιον αὐτοῦ, παρέμειναν ἐν αὐτῷ κατὰ τὴν
ἀρχὴν τῆς ἀκολουθίας τοῦ ἑσπερινοῦ, καὶ περιελθοῦσαι
ἅπαντα σχεδὸν τὸν σεβάσιμον τοῦτον παρθενῶνα. ἢ ὁ-
ρασαν χειροτεχνήματά τινα καὶ καταγοιτευμέναι ἀνε-
χώρησαν περὶ τὴν 6 μ. μ. κατευθυνθεῖσαι εἰς τὸ ἐν Λου-
τροῖς κατάστημα αὐτῶν. Κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν ταύτην ἐ-
χρέσαντο ὡς διερωτῆναι τὸν κ. Λαμπάκην, ὅστις μετὰ
τὴν ἀναχώρησιν αὐτῶν ὠμίλησεν εἰς τὸν εἰρημένον Ἱερ.
Ναὸν περὶ τῆς χριστιανικῆς ἑορτῆς, αὔριον δὲ θέλει ὀμιλή-
σει εἰς τὸ χωρίον Ἰριπόταμον τοῦ δήμου Γηνίων.

Ὁ Μουντάδος, καθ' ἣν ἐποχὴν διέμεινα εἰς αὐ-
τὸν, ἐπὶ τρίμηνον ἢ τετράμηνον τὸ καλοκαίρι,
ἦτο τὸ κέντρον τῶν γραμμάτων, τῶν ἐπισκέψεων,
τῶν λογίων, τοῦ κανονισμοῦ τοῦ ἀνὰ πᾶσαν τὴν
Τήνον κηρύγματός μου.

Οἱ ἐπίσημοι Δυτικοὶ καὶ ὁ Ἐπίσκοπος τῆς Ευ-
νάρας μὲ ἐτίμων δι' ἰδιαιτέρων τῶν ἐπισκέψεων.
Ὁ αἰμνηστος Μεθόδιος κατερχόμενος τοῦ Μο-
ναστηρίου παρέμενε παρ' ἐμοί. Ἡ Γαλλικὴ καὶ ἡ
Γερμανικὴ, ἡ Λατινικὴ καὶ ἡ Ἑβραϊκὴ ἦσαν
γλώσσαι πλήττουσαι τὸν ἀέρα τοῦ χωρίου. Ἡμην-
τότε τριετὴς ἢ τεταρτοετὴς φοιτητὴς τῆς Θεο-
λογίας.

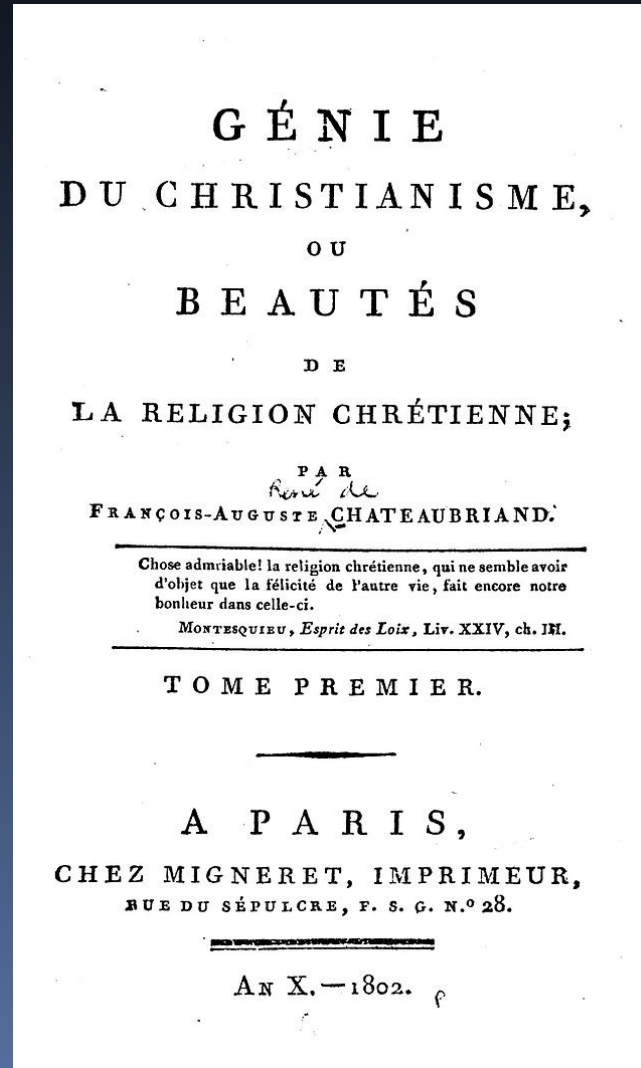
Τὰς διαφορὰς τῶν οἰκείων ἔλυον παρ' ἐμοί.
Ἡ ἀπόφασίς μου ἦτο ἀνέκλητος σεβαστὴ ἀπόφα-
σις τοῦ Μουνταδιανοῦ Ἀρείου Πάγου!

Ὁ ἰκεῖνος ὁ Βερδάρης ἀπὸ τὴν Στενή, μὲ εἶ-
χεν ἀποχάμει μὲ τὰς διαφορὰς τοῦ διὰ τὰ ἐξω-
κλήσια τῶν δυτικῶν.

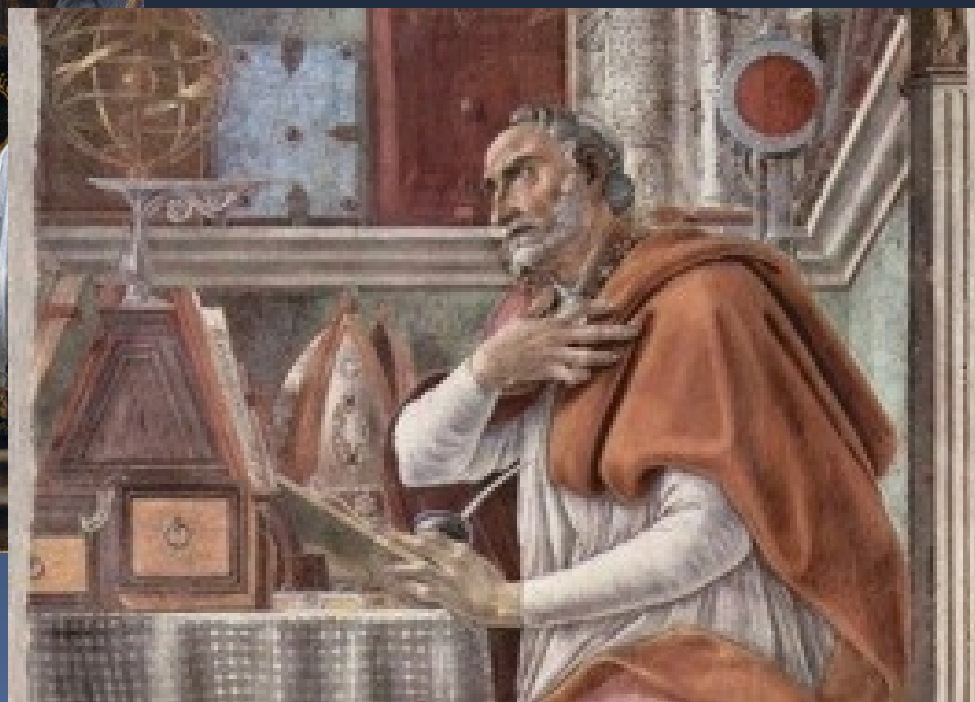

Ο Chateaubriand
και η πρώτη έκδοση
του «Πνεύματος
του Χριστιανισμού».

**Ο Άγιος Αμβρόσιος
δεν επιτρέπει την είσοδο
του Μεγάλου Θεοδοσίου
στο ναό.**

Ο Ιερός Αυγουστίνος στο Σπουδαστήριό του.

Ἡ ΕΝ ΤΩ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤ. ΝΑΩΙ ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ Κ. ΔΑΜΠΑΚΗ

Τὴν παρελθ. Κυριακὴν, ὡς ἐν τῷ παρελθόντι τῆς «Προόδου» φύλλῳ ἀνηγγείλαμεν, ὠμίλησεν ἐν τῷ ἱερῷ Ναῷ τῶν Ταξιαρχῶν ὁ ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ καθηγητὴς τῆς Χριστιανικῆς Ἀρχαιολογίας καὶ Γραμματεὺς τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλείσης συμπολίτης μας κ. Γ. Δαμπακῆς. Τῆς ἐξόχου ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίν ὁμιλίας τοῦ διακεκριμένου συμπολίτου μας περίληψιν μόνον δημοσιεύοντες χάριν τῶν ἀναγνωστῶν μας, λυπούμεθα διότι τὸ στενὸν τοῦ χώρου τῆς ἡμετέρας Ἐφημερίδος δὲν ἐπιτρέπει τὴν δημοσιεύσιν ὁλοκλήρου τῆς ὁμιλίας, θαυμασθεῖσθε παρὰ παντός τοῦ ἐκλεκτοῦ ἀκροατηρίου διὰ τὴν κολλιέπειαν αὐτῆς, διὰ τὸ ὕψος καὶ τὸν πλοῦτον τῶν ἰδεῶν, διὰ τὰ διδακτικὰ αὐτῆς, διὰ τὰς ποιητικὰς ἐξάρσεις καὶ τὴν ρητορικὴν δεινότητα τοῦ στωμύλου ἀγορητοῦ, ὅστις ἐν διαστήματι πλέον τῆς ὥρας ἐκράτησεν ἀμετάπτωτον τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν προσοχὴν τοῦ ἀκροατηρίου, ὅπερ ἠτύχησε νὰ ἀκούσῃ τὸν διαπρεπῆ ρήτορα.

καὶ συμβουλευόντα τὰ καλὰ καὶ ὠφέλιμα. Καὶ μὴ ἀληθῶς ὁ διακεκριμένος συμπολίτης ὡς δεινὸς ἀνατόμος, κατὰ τὸ διάστημα τῆς ὀλιγοήμερου ἐνταῦθα διαμονῆς του, δι' ἐγχειριστικῆς σμίλης ἀνέταμε τὴν κοινωνίαν τῆς πατρίδος μας καὶ ἀνευρών τὰ κακὰ, τὰ ἐπαρουσίασε γυμνά πρὸ τοῦ ἀκροατηρίου καὶ ἐπέδειξε τὴν θεραπείαν αὐτῶν.

Οὕτως ὁ λιγὸς ἀγορητὴς ὠμίλησε περὶ τῆς βλασφημίας, τῆς ἀτυχῶς μεγάλῃν ἐχούσης ἐπίτασιν παρὰ τῷ λαῷ, ζῶγραφῆσας διὰ τῶν μελανωτέρων χρωμάτων τὴν φοβερὰν ἐντύπωσιν τὴν προσγινομένην εἰς τοὺς εὐσεβεῖς προσκυνητάς, οἵτινες διατρέχοντες ὄρη καὶ πεδιάδας καὶ διασχίζοντες θαλάσσας ὅπως ἀφιχθῶσιν ἐνταῦθα πρὸς προσκύνησιν τῆς Πανσέπτου Εἰκόνης, φέροντες δ' ἐν τῇ φαντασίᾳ τῶν τὴν ἰδέαν ὅτι μεταβαίνουν ἐν τόπῳ ἱερῷ καὶ ἀγίῳ, ὁποῖαν αἰσθάνονται ἀπογοήτευσιν ὅταν μέλις πατώσιν τὸ ἔδαφος τῆς πατρίδος μας, ἀκούσῃ βλασφημίας φρικτὰς παρὰ τῷ λαῷ καὶ ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ, ὅν, ὡς εἶπεν, ἐὼν ὅλη ἡ Ἑλλὰς παρωμοιάζετο ὡς εἰς μέγαν ναὸν, ἡ Τήνος μας μόνη θ' ἀπειτέλει τὸ Ἱερόν τοῦ Ναοῦ τούτου.

Ὁμίλησεν εἶτα περὶ τῆς παρατηρουμένης ἐμπαθείας μεταξὺ τῶν ἰδῶ κομμῶτων, καὶ τοῦ

ΛΟΓΟΣ

Ἐκφωνηθεὶς ἐν τῇ ἐξέδρᾳ τῆς πλατείας
τῆς προκουαίας Τήνου κατὰ τὴν Πα-
νήγουρον τῆς 25 Μαρτίου 1908,
ὑπὸ τοῦ κ. Γ. ΛΑΜΠΙΑΚΗ,
καθηγητοῦ ἐν τῷ Ἐθν. Πανεπιστημίῳ
καὶ Γραμματέως τῆς Α. Μ.
τῆς Βασιλίσσης ἡμῶν Ὀλγας.

Πανελληνες ἀδελφοὶ χριστιανοί!
Πάλιν αἱ σάλπιγγες ἤχουσιν, πάλιν τὰ ἐπι-
τῶν ἐπάλξεων τῶν φρουρῶν τηρεῖσθαι κροτοῦσιν,
πάλιν ἡ ὠραία ἡμῶν Σημαία, τὸ γάρμα τοῦτο
τοῦ αἰσθήματος καὶ τῆς δράσεως κυματίζει ἐπὶ τοῦ
γλαυκοῦ οὐρανοῦ τῆς γλυκείας ἡμῶν Πατρίδος,
πάλιν τὰ ἐπινίκια καὶ οἱ παιᾶνες ἐξαγγέλλουσι τὴν
μεγάλην ταύτην τοῦ Ἑλληνικοῦ Χριστιανισμοῦ
ἡμέραν.

Εὐαγγελίζου γῆν χάραν μεγάλην! Εὐαγγελί-
ζου Ἀθήναι, Εὐαγγελίζου Σπάρτη, Εὐαγγελίζου
Βυζάντιον, Εὐαγγελίζου Σμύρνη, Ἀντιόχεια, Ἀ-
λεξάνδρεια, Εὐαγγελίζου πάσα χριστιανικὴ γῆ, ἵ-

ἄπο πρώτης ἤδη οἱ ἱεροὶ ναοὶ τῆς πόλεώς μας κα-
τεκλύσθησαν ὑπὸ τοῦ εὐσεβοῦς χριστιανικοῦ πληρώμα-
τος, παρήγορος δ' ἡ οὐρυνόχρους σημαία μας ἐκυμά-
τιζεν ἐπὶ τῶν κοντῶν τῆς Ἑλληνικῆς Προεδρίας καὶ
τοῦ Προξενείου καὶ πλείστων Ἑλληνικῶν καταστημά-
των τὰς προσόψεις ὁμοίως ἐστολίζεν.

Καὶ ἐν μὲν τῷ παρεκκλησίῳ τῆς Προεδρίας, μετὰ
τὴν θεϊάν λειτουργίαν, ἰδιαίτερα ἐπὶ τῇ Ἐθνικῇ ἑορτῇ
ἰψάλη Δοξολογίᾳ, εἰς τὴν περίστησαν ὁ τε Προεδρευτὴς
μετὰ τῆς εὐγενεστάτης Προεδρίας, ὁ γεν. Πρόξενος,
σύμπαν τὸ προσωπικὸν τῆς Προεδρίας καὶ τοῦ Προξε-
νείου, τὸ Προεδρεῖον τοῦ Ἑλλ. Ἐμπορ. Επιμελητη-
ρίου καὶ πολλὰ ἑγχρικά μέλη τῆς Ἑλλην. παροικίας.
Κατὰ τὴν ἱπακορευθῆσθαι ὑποδοχὴν οἱ προσελθόντες,
ἐν εἰς καὶ πολλοὶ τῆς παροικίας μας, καθυπέβαλον τὰ
συγχαρητήρια καὶ τὰς εὐχὰς αὐτῶν εἰς τὸν Προεδρευ-
τὴν, ὅστις μετὰ τῆς χαρακτηριζούσης αὐτὸν προσηνεί-
ας καὶ χάριτος ὑπεδέχεται καὶ τυχαρίσται πάντας.

Ἡ δὲ φερώγυμος τῆς χαρμωσοῦ ταύτης ἑορτῆς Ἄ-
δελφότης ἡμῶν ἐπικνηγύρισε καὶ ἐπίτος μεγαλοπρεπῶς
τὴν ἐπέτειον τῆς συστάσεως αὐτῆς, 23ῆν ταύτην, ἡ δι-

Εἶπατε εἰς τοὺς παμφιλτάτους καὶ προθεινοὺς ὑμῶν
ἀδελφοὺς, ὅ,τι εἶδετε καὶ ἤκούσατε. Εἶπατε εἰς τὰς ἀρ-
χὰς ὑμῶν ὅτι ὁ σεβαστὸς τοῦ τόπου Ἀρχιερεὺς, ὅς τὸ
πρῶτον ἱερουργῶν, εὐλογεῖ τὴν Πανελλήνιον ταύτην
Πανήγυριν, δὲν ἐδειήθη μόνον ὑπὲρ τῆς Δ. Μ. τοῦ Βα-
σιλέως ἡμῶν Γεωργίου, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τῆς ὑγείας τῆς
Δ. Μ. τοῦ Σουλτάνου, ἰδίᾳ ὅπως ὁ Θεὸς λαλῆ ἀγαθὰ
ὑπὲρ ὑμῶν εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ, καὶ ὄν εὐγνωμονοῦ-
μεν διὰ τὰς εὐκολίας ἃς πατρικῶς παρέχει ὑμῖν.

Εἶθε ἐν τῇ ἀπομακρύνσει τῆς βαρβαρότητος ἀ-
πὸ τοῦ Χριστιανισμοῦ ἀπομακρυνθῶσι καὶ τὰ ση-
μεῖα τὰ χωρίζοντα τὰς διαφόρους τοῦ Χριστοῦ
Ἐκκλησίας καὶ οὕτω ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρ-
δίᾳ δοξάζεται το Πανάγιον τοῦ Θεοῦ ὄνομα καὶ ἐ-
πικρατήτῃ ἢ Βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ ἐφ' ὅλης τῆς γῆς.

Βεβαιωθῆτε, σεβάσμιε φίλε, ὅτι δὲν ζητοῦμεν
τὴν ἐξόντωσιν τῶν τυράννων, ἀλλὰ τὴν κατὰ-
παυσιν τῶν κακουργημάτων· δὲν μισοῦμεν αὐτούς,
ἀλλὰ τὴν ὄδριν, μάλιστα καὶ προσευχόμεθα ὑπὲρ
τῆς διὰ τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἐκπολιτίσεως καὶ ἐξ-
ημερώσεως τούτων.

Μετὰ πολλῆς τιμῆς ἐν Χριστῷ ἀδελφός

Γ. ΛΑΜΠΑΚΗΣ

ΑΡΙΘΜΟΣ 159.

ΕΤΟΣ Α'

ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΤΩΝ ΦΙΛΟΠΡΟΣΩΠΩΝ ΤΗΝΩΝ
ΕΝ ΤΗΝΩ

Αξιότιμη Κυρία

ΕΝ ΤΗ συνεδριάσει της 15ης Νομβρίου 1884 Εβδόμη υπό του
ΣΥΛΛΟΓΟΥ φιλίας αίντος 'Ανταπόστολου

Ταύτη ἀγγέλοντες εὐχαριστίας Ἰμῶν, ἐγκαίσιμον καὶ τὸν Κανονισμὸν τοῦ Συλλό-
γου, εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ ἑποικοῦ ἐπιβλέποντες μετὰ ζήλου καὶ προθυμίας θὰ λάβητε
μέρος ἐνεργὸν, πεποιθότες εἰς τὰ πατριωτικὰ καὶ ἑλλητικὰ Ἰμῶν αἰσθήματα.

Διατελοῦμεν δ' ἐν ὑπαλήθει.

ΕΝ ΤΗΝΩ Τη 4^η Νομβρίου 1884

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Π. Α. Καραγιάννης

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

Α. Ζεῖν

Πρὸς τὸν Κύριον

Κυρ. Νικολαίου

Εἰς:

Ἰθύναις.

ΦΙΛΑΡΜΟΝΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ
ΤΗΝΟΥ

Ἐν Τήνῳ τῇ 10 Αὐγούστου 1894

Αξιότιμη Κυρία Κυρ. Νικολαίου

Ἐ Διοικητικῶν Ἐπιπέσεων τοῦ ἑποικοῦ ἑρμηνεύτες ἐν
ταύτῃ Προσκητικῶν Ἐπιπέσεων ἐν τῇ ἐπιπέσει τῆς
7 Αὐγούστου 88. ἔχοντες ἡμῶν Ἐπίβλεπον
αἰνῶν μέγας.

Ἀποδέχοντες ἀκούσαντες τὸ εὐκταστὸν ἀποχρῶν μετὰ τῶν
μακαριωτέρων προέδρων ἐν οὗ τῆς ἐπιπέσει ἡμῶν
ἐπιπέσει ἑποικοῦ ἐπιπέσει εἰς τὴν ἐπιπέσει καὶ ἑποικοῦ
καὶ ἑποικοῦ ἐπιπέσει ἐπιπέσει τῶν ἐπιπέσει ἐπιπέσει ἐπιπέσει
εἰς τὴν ἐπιπέσει ἡμῶν ἐπιπέσει.

Ο Πρόεδρος

Καραγιάννης

Ο Γραμματεὺς

Ζεῖν

Πόλις Τήνου.—La ville de Tinos

Εἰρημὴ τὸ νέον ἔργ.

Μουσουλμανική

Vue générale de Thessalonique

Grece

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΟΨΙΣ ΤΗΝΟΥ

ΕΛΛΑΣ — GRÈCE

CARTE POSTALE

Αγία Τριάδα Κον

Γεν. Ναυσταθμ

- Χερσονη. 17. -

[Handwritten signature]

ΤΗΝΟΣ

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΚΡΙΚΕΛΛΗ

8352

Αρεσκόμενοι η. Κρισεφ.

Αδελφον Λεοσένου

το αρμενικόν μου.

ταύτην, ἢ τὴν χαρτοπω-

λεῖαν ἐξ ἑστέρας ἐξ

Εἰς τὴν ἀποστολὴν.

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

[Handwritten mark]

0336|337|2005

**Θρασύβουλος
Μαυρομαράς,
Βουλευτής
1905.**

Ἄλλ' ἐγείρεται ἐν ζήτημα σπουδαῖον. Ὁ
ἤδη ὑπάρχων Ναὸς πρέπει νὰ καταδαφισθῆ;
Οὐχὶ βεβαίως. Ἐπὶ τούτῳ ἐζήτησα καὶ τὴν
γνώμην ἄλλων, καὶ ἰδίᾳ, τοῦ ἐξόχου ἡμῶν συμ-
πολίτου καὶ διακεκριμένου ἐπιστήμονος κ. Γ.
Λαμπάκη, ὅστις ἐγνωμοδότησεν, ὅτι οὐδέποτε
πρέπει νὰ κρημνισθῆ ὁ ὑπάρχων Ναὸς καὶ ἐνε-
κα λόγων ἱστορικῶν συνδεομένων ἀρρήκτως με-
τὰ τῆς Εὐρέσεως τῆς Εὐαγγελιστρίας. Ταῦτα
συνεζητήσαμεν ἐπὶ δύο ὥρας ἐν τοῖς Ἀνακτό-
ροις πρὸ μηνὸς ὅτε ἐθίξαμεν καὶ τὸ ζήτημα
τῆς ἰδρύσεως Ἐπισκοπῆς ἐν Τήνῳ, ὑπὲρ ἧς καὶ
ὁ κ. Λαμπάκης εἶναι συμφωνότατος.

Η ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΪΠΟΤΡΟΥ Θ. Π. ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗ ΣΤΙΣ 31 ΜΑΪΟΥ 1905

χαριτόβρυτον τῶν γραϊδίων γλῶσσαν, - ὅτι οὐδὲν ἀ-
πολύτως κώλυμα ἢ πρόκωμα ὑπάρχει, ἄξιον
προτοχῆς ἢ σεβασμοῦ, ὥστε νὰ σταματήσωμεν
πρὸ μιᾶς ἀνάγκης ἀπαραβιάστου, ἐπιβαλλούτης νὰ
μείνη ὡς ἔχει ὁ ἱερός Ναός τῆς Εὐαγγελιστρίας,
καὶ ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι οὗτος οὐ μόνον δὲν εἶνε
ἱστορικὸν κειμήλιον, ἀποκρούον ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν γε-
νικὴν μεταρρύθμισιν ἀλλὰ καὶ τὴν καταδάφισιν,
ἀλλ' ἀπεναντίας βροντοφωνεῖ διὰ τοῦ ἀκόμψου καὶ
στολοῖκου σχεδίου του, εἰς οὐδεμίαν ἀρχιτεκτονικὴν
ἀνήκοντος, καὶ διὰ τοῦ περιορισμένου του χώρου,
ὅτι ἀναμένει νὰν ἀντάξιον τοῦ ἀθανάτου κλέους,
καὶ τοῦ ὑπὸ τοὺς πενιχροὺς ἤδη θόλους του ἀκτι-
νοβολοῦντος ἔθνικοῦ καὶ θρησκευτικοῦ ἡλίου. Το-

Συνέστησεν ὅτι ὁ Ἱερός Ναός ὅχι μόνον ὄν
πρέπει νὰ πειραχθῆ ἀλλ' ὅτι πρέπει νὰ ἐπανέλθῃ
τὸ ἀρχικὸν αὐτοῦ σχῆμα πρὸς τὴν Δυτ. πρόσο-
ψιν, ὅπερ ἀποτελεῖ ἴδιον ρυθμὸν τῆς Ἰωνίας τοῦ
κεκοῦ Διδασκάλου Εὐστρατίου, ρυθμὸν ὃν διὰ τὸ
προσιδιάζον αὐτοῦ περιέγραψεν ὁ Γάλλος Λενουάρ
ἐν τῷ συγγράμματι αὐτοῦ « Ἀρχιτεκτονικὴ Μο-
ναστηριακὴ » καὶ ὅτι ἡ ἀρχαία πρόσοψις φέρουσα
καρδίας ἀντὶ τετραγώνων θυρίδων ἦτο καὶ
εἶναι ἀπήχησις τοῦ τρυφεροῦ τῶν τέκνων τῆς Ἰω-
νίας αἰσθήματος ἅτινα οὕτω καὶ τοὺς ἐν Σμύρνη
καὶ βραδύτερον ἀνοικοδομοῦσιν τοὺς ἱεροὺς αὐτῶν
Ναούς.

ARCHITECTURE

MONASTIQUE,

PAR M. ALBERT LENOIR,

MEMBRE DU COMITÉ HISTORIQUE DES ARTS ET MONUMENTS, ETC.

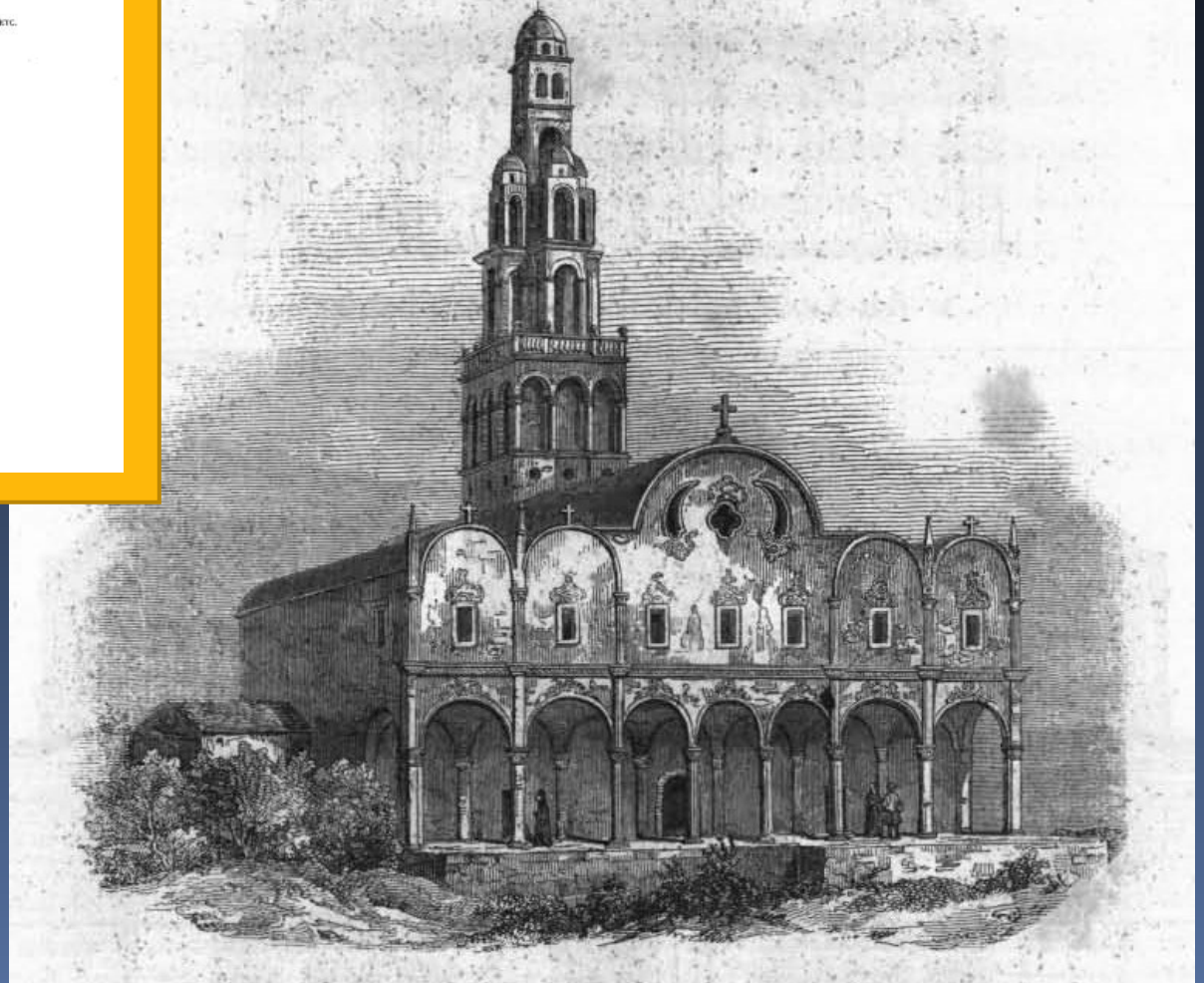

PARIS.

IMPRIMERIE NATIONALE.

M DCCC LII.

N° 179. Façade de l'église de Tine.

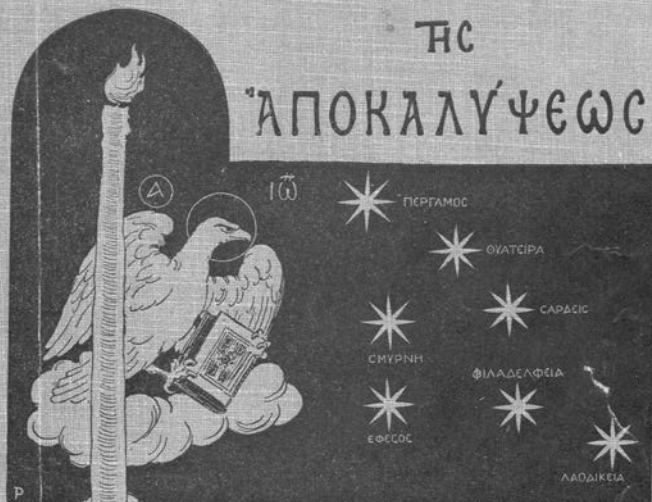

Η παλαιότερη φωτογραφία του ναού του Ευαγγελισμού (Αρχείο Αλ. Φλωράκη).

ΟΙ ἙΠΤΑ ἈΣΤΕΡΕΣ ἩΣ ἈΠΟΚΑΛΥΨΕΩΣ

Ὅλα τινὲς εἰς τὰς πόλεις, τὰς ἀναφέρας εἰς τὸν ὄμιλον Ἀστειῶν τῆς Ἀποκαλύψεως!

ΥΠΟ
Γ. ΔΑΜΠΛΑΚΗ

ΤΗΚΟΜΑΙ ΑΛΛΟΙΣ
ΥΠΗΡΕΤΩΝ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
1909

0 50 100 200 300 χλμ.

ΜΕΣΟΓΕΙΟΣ ΘΑΛΑΣΣΑ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΑΚΗΣ

ΥΦΗΓΗΤΗΣ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝ. ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑΣ

Ἐν τῷ Ἑθνικῷ Πανεπιστημίῳ

ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ Α. Μ. ΒΑΣΙΛΕΥΣΗΣ

ΤΗΝΙΟΣ

Συγγραφεὺς «ΤΩΝ ΕΠΤΑ ΑΣΤΕΡΩΝ ΤΗΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΩΣ», τοῦ ἔργου τῆς ὑψίστης θρησκευτικῆς, ἱστορικῆς καὶ ἐθνικῆς σημασίας, μέσα ἀπὸ τὰς γραμμάς τοῦ ἑποίου ἀποπνέει τὸ ἄρωμα τῆς ἐθνικοθρησκευτικῆς ποιήσεως καὶ τῶν σοβαρωτάτων γνώσεων τοῦ ἐριτίμου καὶ ἀξιολόγου τούτου συμπολίτου μας.

Ὁ κ. Λαμπάκης, τὸ περημιτμένον τοῦτο τῆς ἰδιαιτέρας μας Πατρίδος τέκνον, μέλις πρὸ μῆνός ἐπανελλθὼν καὶ πάλιν ἐκ τοῦ β. θους τῆς Ἀσίας, προσῆλθι εἰς τὴν ἐκτύπωσιν τοῦ μοναδικοῦ τούτου συγγράμματός του, διὰ τὸ ἔπ. τον τόσος λόγος γίνεται ἤδη, περιγράφοντος τὴν ἱστορίαν, τὰ περισωθέντα ἐρείπια, τὰ μνημεῖα καὶ τὴν νῦν κατάστασιν τῶν ἐπτὰ Ἐκκλησιῶν τῆς Ἀσίας ἡτοί τῆς Ἐφίσου, Σμύρνης, Περγάμου, Θυατείρων, Σαρδεῶν, Φιλαδελφείας καὶ Λαοδικείας, ἐμπεριέχοντος 255 Εἰκόνας καὶ περὶ οὗ δὲ μὲν σοφὸς Καθηγητῆς τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων κ. Μιστριώτης διμιλῶν ἀποκαλεῖ αὐτὸ αὐτὸ ἔργον Ἑθνικόν, δπερ μέλλει ἐσαεὶ νὰ μὲνῃ, ἀθάνατον μνημεῖον τῆς ἱστορίας τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ Οἶκ. Πατριάρχης καὶ ἡ περὶ Αὐτῶν Ἱερά Σύνοδος δι' ἐγγραφοῦ ἐν συγχαρητηρίῳ τῆς εὐρήμου μνείας ποιεῖται, δ δὲ ἀδελφός τοῦ Βασιλέως τῆς Σοξωνίας λαθῶν γνώσιν τῶν περιεχομένων, ἐγκάρδια συγχαρητήρια ἐπεμψεν αὐτῷ

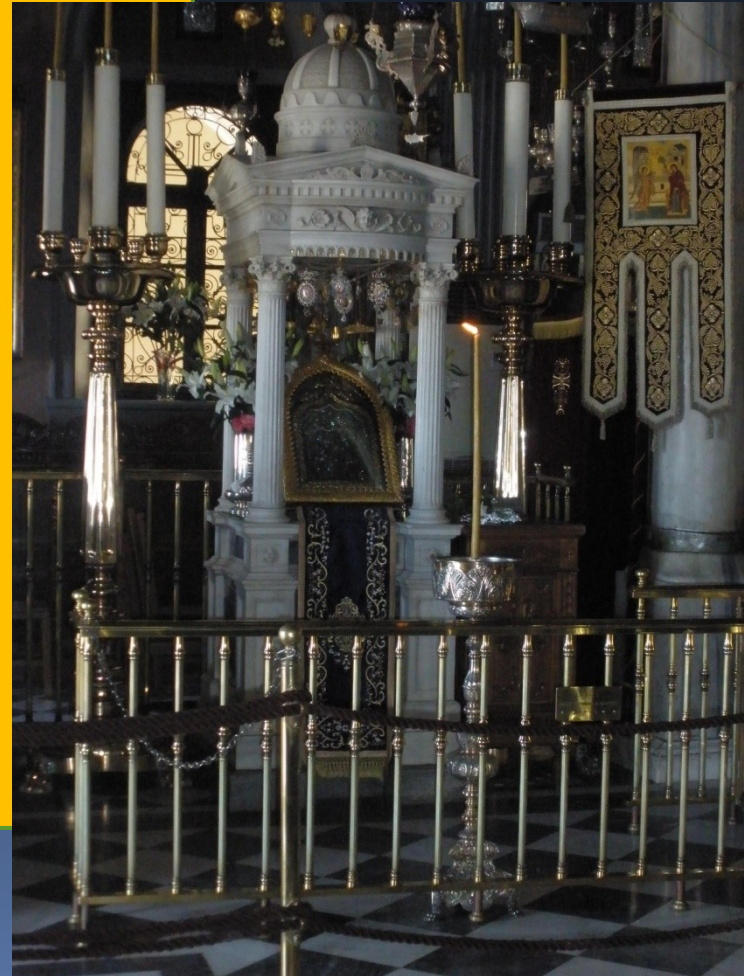
θαυμάζων καὶ ὑπερποινῶν τὸ ἔργον του, δπερ μέλλει νὰ ἐκτεθῆ διὰ διαλεξέως ὑπὸ σοφοῦ Καθηγητοῦ ἐν Παρισίοις καὶ παραστῆ ὡς ἡ κορωνὴ τῶν μακροχρονίων σπουδῶν καὶ τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ βίου τοῦ τιμημένου τούτου συμπολίτου μας καὶ σεβαστοῦ ἡμῶν φίλου.

Ἐπὶ τούτοις γηθούσως χαιρετίζουσα καὶ ἡ ἰδιαιτέρα ἡμῶν Πατρίς τὴν τοιαύτην προαγαγὴν τοῦ τέκνου τῆς, θεωρεῖ ὡς τιμὴν τῆς πάσαν τιμὴν καὶ δόξαν ἡτις στεφανοῖ τὸν ἀξιολογον τούτον συμπολίτην μας, τὸν κ. Γ. Λαμπάκην, ἐφ' ᾧ καὶ ἡ «Πρόδος» τιμῆς ἐνέκεν δημοσιεῖει σημερον τὴν εἰκόνα του.

Εἶτα ἀνέφερον ὅτι ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἔπρεπε νὰ ἀντικατασταθῇ τὸ παλαιὸν προσκυνητᾶριον διὰ τοῦ νέου, ὅπερ ἔχει ῥυθμὸν Κορινθιακὸν οὐδόλως συμφωνοῦντα πρὸς τὸν ὅλον ῥυθμὸν τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ Εἰκονοστασίου, τοῦ Δεσποτικοῦ καὶ τοῦ Ἀμβωνοῦ, ὅστις ἀρχικῶς ἦτο ξύλινος.

Ἐάν δὲ ἐρθάρη τὸ νῦν προσκυνητᾶριον, εἰρήλυσαι νὰ ιδρύσῃται πανομοιοτύπον μεταφερομένου εἰς τὸ νέον τῶν ἱστορικῶν ἀναθημάτων τοῦ παλαιοῦ φυλαττομένου ἐν τῷ σκευοφυλακείῳ ὡς ἱεροῦ τοῦ Ναοῦ κειμηλίου, καὶ ἀνέφερον εἶτα ὅτι πάντοτε πρέπει νὰ ἐρωτῶνται οἱ εἰδικοί· ὅτι πρὸ τῆς

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΙΑΚΗΣ

83/14

Οι κώδωνες τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Εὐαγγελιστρίας πενθίμως κρούμενοι τὴν παρελθούσαν Τρίτην ἀνήγγελλον ἀνά τὴν πόλιν μας τὸν θάνατον διακεκριμένου συμπολίτου μας τοῦ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΛΑΜΠΙΑΚΗ, Γραμματέως τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης Ὀλγας, ὑφηγοῦ τοῦ τῆς Χριστιανικῆς Ἀρχαιολογίας ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ, καὶ μέλους πλείστων Ἀκαδημαϊκῶν καὶ ἐπιστημονικῶν σωματείων τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ θάνατος τοῦ διακεκριμένου συμπολίτου, γνωσθεὶς ἀνά τὴν πόλιν μας καὶ τῷ χωρίῳ τῆς γεννήσεώς του Μουντάβα κατίθλιψε πάντας, καθ' ὅσον ὁ ἐξοχος ἀνὴρ διακρίνετο δια τὴν θερμὴν ἀγάπην πρὸς τὴν γεννέτειραν, ὅπερ ἦς πάντοτε μετ' ἐνδ' ἀρέματος ἡσχοληθῆ, καὶ ὅπερ τῆς προόδου τῆς ὁποίας στοργικῆν πάντοτε ἐπέδειξε τὴν συμβολὴν του.

Ἡ κηδεία τοῦ ἀειμνήστου ἀνδρὸς ἐγένετο ἐν Ἀθήναις μεγαλοπρεπῆς, παρηκολούθησαν δὲ αὐτὴν οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Βασιλίσσης Μητρὸς, αἱ Κυραὶ τῶν Τιμῶν οἱ Ὑπασισταὶ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, οἱ καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου, ἡ ἐκτὸς παροικία τῶν συμπολιτῶν μας καὶ ὁ βουλευτὴς τῆς ἡμετέρας Ἐπαρχίας κ. Ἀλαβάνος. Ὁ θάνατος τοῦ ἐξόχου συμπολίτου ἀφίνει κενὸν δυσαναπλήρωτον, ἡ δὲ Χριστιανικὴ Ἀρχαιολογία, χάνει τὸν ἀκάματον αὐτῆς ἐργατῆ.

Ἡ ἀΠρόσδοξος θλιβομένη ἐπὶ τῇ δαινῇ ἀκωλαίᾳ, συλλυπεῖται ἀπο καρδίας τὴν σύζυγον καὶ τοὺς λοιποὺς κλειούς τοῦ μεταστάντος, ἐλαφρὰν δὲ εὐχεται τὴν γῆν τὴν καλύψασαν τὸν ἐξοχὸν συμπολίτην.

ΤΗΝΙΑΚΑ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΙΑΚΗΣ

Ἀπεβίωσε τὴν παρελθὺ Κυριακὴν καταβληθεὶς ὑπὸ βραδείας νόσου, καθ' ἣς εἰς οὐδὲν ἰσχυσαν τὰ μέσα τῆς ἐπιστήμης, ὁ πολυσέβαστος καὶ ἐνάρετος συμπολίτης μας Γεώργιος Λαμπιάκης Γραμματεὺς τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης Ὀλγας, Ὑφηγητὴς τῆς Χριστιανικῆς Ἀρχαιολογίας, καὶ μέλος πλείστων Ἀκαδημιῶν καὶ ἐπιστημονικῶν Σωματείων τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ κηδεία αὐτοῦ γενομένη ἐκ τοῦ Θεραπευτηρίου τοῦ Νοσοκομείου δ' Εὐαγγελιστρίας ὑπῆρξε μεγαλοπρεπεστάτη, παρηκολούθησαν δὲ ταύτην, ὡς ἀντιπρόσωποι τῆς Βασιλίσσης Μητρὸς αἱ Κυραὶ τῶν τιμῶν, οἱ ὑπασισταὶ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, πολλοὶ ἀνατορικὸι ὑπάλληλοι, οἱ καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου, ἅπαντα ἡ ἐνταῦθα παροικία τῶν Τηνίων, ὁ βουλευτὴς τῆς Ἐπαρχίας μας κ. Ἀλαβάνος, καὶ πολλὰ μέλη τῆς ἀνωτέρας ἀριστοκρατίας τῶν Ἀθηναίων.

Ἐπὶ τῆς σοροῦ τοῦ μεταστάτου κατετέθησαν πλείστοι στέφανοι μεταξὺ τῶν ὁποίων διακρίνετο ὁ τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης Ὀλγας.

Η ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΔΙΑΘΗΚΗ ΤΟΥ ΛΑΜΠΑΚΗ

Ἡ Ἐγγύς, μύστης αἰεὶς σοφίας καὶ τέχνης, ἐστὶ τὰ διὰ πάντων τῶν
αἰώνων μέγα Μουσεῖον τοῦ ἐπισημοῦ ἀδελφοῦ ἀνεύματος τῆς Ἑλληνικῆς
φυγῆς. Παρθενίου καὶ Ἁγία Λογία μία δύναμις ἐν δυνάμει.

Λαμπακῆς.

ΤΕΛΟΣ

**ΣΑΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΟΜΟΝΗ ΣΑΣ**